

Paul Cézanne

Stojím naproti vesnici, nad níž se tyčí mohutná skála. Domy pod skálou vypadají jako malíncí mravenci v obrovském mraveništi. Špičky skály sahají až do nebe. Po celou dobu cítím svěží podzimní vánek, který způsobuje šeptání keřů a stromků, které jakoby dodávaly vzruch do vesnice, který jí očividně chybí. Ale myslím si, že zdejším obyvatelům to ani nevadí, připadá mi, jako by jim skála dodávala pocit bezpečí. A k tomu ještě uklidňující zeleň, v níž domy vypadají jako malé ostrůvky v oceánu. A tak s pocitem klidu a bezpečí opouštím tuto krajinu.

Spáčil Petr